

TorahPsych Shiur #7: *Gmail Unsend, Foot in Mouth, & Toch K'dei Dibbur*

1. תלמוד בבלי מסכת נדרים דף פז עמוד א

מי שיש לו חולה בתוך ביתו ונתעלף, וכמדומה שמת וקרע, ואחר כך מת - לא יצא ידי קריעה; אמר ר' שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא: לא שנו אלא שמת לאחר כדי דיבור, אבל בתוך כדי דיבור - כדבור דמי. והילכתא: **תוך כדי דיבור כדבור דמי**, חוץ ממגדף, ועובד עבודת כוכבים, ומקדש, ומגרש.

2. הר"ן מסכת נדרים דף פז עמוד א

ולא ידענא מ"ש הני ומנא להו לרבנן הכי ונראה בעיני דבשאר מיילי דלא חמירי כולי האי כשאדם עושה אותם **לא בגמר דעתו הוא עושה** אלא דעתו שיכול לחזור בו תוך כדי דיבור אבל הני כיון דחמירי כולי האי אין אדם עושה אותם אלא בהסכמה גמורה ומשום הכי חזרה אפ"ל תוך כדי דיבור לא מהני.

3. שו"ת חתם סופר חלק ג (אבן העזר א) סימן צז

ובזה הסברתי דברי ר"ן בנדרי' פ"ז שכ' דמשו"ה אין מועיל תוך כ"ד בקידושי' וגירושי' משום דדבר גדול כזה אין אדם עושה אלא אחר ישוב הדעת והתבוננת ומשו"ה אינו יכול לחזור ולכאורה תמוהים דבריו וכי טעם תוך כ"ד משום שעשה בלא התבוננת אע"כ יראה לי דס"ל הא דדבור השני מבטל דבור הראשון היינו מה"ט **דאנן סהדי אין מדרך ב"א להתנחם ברגע כמימרא אע"כ יראה לי דס"ל הא דדבור השני מבטל דבור הראשון היינו מה"ט דאנן סהדי אין מדרך ב"א להתנחם** מתוך מעשיו לא מיקרי דברים שבלב אלא כלנו יודעי' שלא הי' דבורו הראשון **לא הי' לבו עמו** וכל שמחשבת לבו ניכרית וכל שאדם עושה בלי לב אין בו ממש זה טעם חזרת תוך כ"ד להר"ן.

4. "The dominant model of how speech works is that it is planned in advance — speakers begin with a conscious idea of exactly what they are going to say. But some researchers think that speech is not entirely planned, and that people know what they are saying in part through hearing themselves speak." (Scientific American, 2014)

5. יד רמ"ה מסכת בבא בתרא דף קכט עמוד ב

אם היה האחרון בתוך כדי דיבור לראשון, כתחלת דבור דמי ורואין את האחרון כאלו נאמר או נעשה עם הראשון **בבת אחת או תכף לראשון בלא שהייה ובלא הפסק.**

6. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף עג עמוד ב

אמרי: תרי תוך כדי דיבור הוי, חד כדי שאילת תלמיד לרב, וחד כדי שאילת הרב לתלמיד, כי לית ליה לרבי יוסי - כדי שאילת תלמיד לרב **שלום עליך רבי ומורי**

7. Crosscultural studies dating back to 1911 have shown that people tend to operate in 3-second bursts. Goodbye waves, musical phrases, and infants' bouts of babbling and gesturing all last about 3 seconds. Many basic physiological events, such as relaxed breathing and certain nervous system functions do, too... "What we have is very broad research showing that we experience the world in about these 3-second time frames," says developmental psychologist Emese Nagy of the University of Dundee in the United Kingdom... The results reinforce an idea current among some psychologists that **intervals of about 3 seconds are basic temporal units of life that define our perception of the present moment.** Put another way, what one psychologist called the "feeling of nowness" tends to last 3 seconds. If it were instead much faster, say 10 milliseconds, then we could react much more quickly to incoming stimuli, such as potential threats. "Bullets would be as frightening to us as somebody throwing a ball at us," Gerstner says, "whereas if we lived in 1-minute-duration periods, there's an awful lot of things that could happen in the natural world that we just wouldn't be able to respond to." Either way, there would be big consequences for our survival (Science, 2011)